

[Steffen Kjærulff-Schmidt]

slag nr. L 171, f.eks. ved indhentelse af høringsvar.

Svar (24/6 93):

Indenrigsministeren (Birte Weiss):

Ja, jeg kan bekræfte, at flygtningelandsbyprojektet blev igangsat under den tidligere regering.

Tidsforløbet i januar 1993 omkring licitationen af de fleksible asylcentre/flygtningelandsbyer er følgende:

Den 11. januar 1993 blev der afsendt bekendtgørelse om licitation af fleksible asylcentre med henblik på offentliggørelse i De Europæiske Fællesskabers Tidende. Den 14. januar 1993 blev bekendtgørelsen bragt i danske aviser. Den 15. januar 1993 blev bekendtgørelsen bragt i De Europæiske Fællesskabers Tidende. Den 27. januar 1993 var sidste frist for modtagelse af anmodninger om deltagelse i licitationen. Den 2. februar 1993 var sidste frist for afsendelse af opfordring til at afgive tilbud. Den 24. februar 1993 var sidste frist for modtagelsen af tilbud. Fristen var oprindelig den 22. februar 1993, men blev rykket 2 dage efter anmodning fra samtlige syv entreprenører. Den 3. marts 1993 blev indstillingen fra Forsvarets Bygningstjeneste afsendt til Direktoratet for Udlændinge. Den 5. april 1993 indgik Direktoratet for Udlændinge kontrakt med Højgaard & Schultz om levering af flygtningelandsbyer.

Den 14. januar 1993 fremsatte daværende miljøminister lovforslag nr. L 171. Lovforslaget havde ikke inden fremsættelsen været til høring hos Kommunernes Landsforening eller hos de enkelte kommuner. Lovforslaget blev trukket tilbage inden første behandling. Den 17. marts 1993 fremsatte miljøministeren et lovforslag – L 239 – med tilsvarende sigte som L 171, men i ændret udgave, jf. lov nr. 270 af 6. maj 1993 om ændring af lov om planlægning.

Spm. nr. S 1035

Til indenrigsministeren (25/6 93) af:

Steffen Kjærulff-Schmidt (FP):

»Hvordan forestiller regeringen sig at der kan undgås en eksplosiv vækst i udgifterne til social- og sundhedsvæsenet som følge af ændringerne i regeringens visumpolitik over for asylsøgere fra det tidligere Jugoslavien, når det tages i betragtning, at regeringen ikke vil reducere antallet af opholdstilladelser til mindre

end ca. 1.000 om måneden, og at der fortrinsvis vil blive tildelt opholdstilladelse til særlig hårdt belastede grupper af ansøgere?«

Begrundelse

Regeringen har i Folketinget oplyst, at den ikke i forbindelse med de nye visumregler vil reducere antallet af opholdstilladelser, der p.t. udgør ca. 1.000 om måneden, og at regeringen vil fastlægge udvælgelseskriterier, der »sikrer«, at opholdstilladelse især tildeles »hårdt belastede grupper«.

Inden for social- og sundhedspolitikken forstås man ved hårdt belastede grupper oftest patienter eller klienter med et særlig stort pleje- eller pasningsbehov, f.eks. indlæggelse på hospital eller anbringelse i plejehjem, behov for særlige pasningsfaciliteter, psykologindsats etc. Også fængselsindsatte, misbrugergrupper, arbejdsledige, analfabeter m.fl. betegnes ofte som hårdt belastede grupper. Følles er, at disse grupper kræver en meget høj ressourceindsats navnlig inden for social- og sundhedsvæsenet, men også inden for undervisnings- og retsvæsenet, kriminalforsorgen m.v.

Hvis regeringen fastholder antallet af opholdstilladelser på ca. 1.000 om måneden og persongruppernes sammensætning ændres til især hårdt belastede, er det uundgåeligt, at det bliver nødvendigt at øge ressourceindsatsen inden for bl.a. social- og sundhedssektoren.

Det er for befolkningen uinteressant, om de øgede udgifter skal afholdes af stat, amter eller kommuner. Det reelle er, at befolkningen afholder udgifterne. Det interessante er, hvordan regeringen har tænkt sig at sikre, at social- og sundhedsvæsenet og andre områder af den offentlige sektor undgår en eksplosiv vækst i udgifterne som følge af den nye visumpolitik.

Danske hospitaler og danske plejehjem er i dag så hårdt belastede og præget af lange ventelister, at det gælder om at økonomisere med de kræfter, vi har. Det vil være uacceptabelt, hvis amter, kommuner eller stat pålægges stærkt øgede udgifter til flygtninge, der samtidig medfører øgede ventelister og nedsat pasnings- og plejekvalitet.

Svar (7/7 93):

Indenrigsministeren (Birte Weiss):